
Radka Wildová: Potřeba a zájem o společné akreditované zahraniční programy je v Evropě obrovský. Na okraj jedné konference

---

Radka Wildová: Potřeba a zájem o společné akreditované zahraniční programy je v Evropě obrovský. Na okraj jedné konference

Pedagogická fakulta Univerzity Karlovy v Praze hostila 24. a 25. září několik desítek zahraničních delegátů konference Joint Programmes in Teacher Education o studiu budoucích učitelů. Cílem odborné diskuse bylo hledat způsoby, jak vzájemně sladit učitelskou přípravu, aby studenti magisterských programů mohli část studia plnohodnotně absolvovat v různých evropských zemích. O komplikovanosti celého procesu přípravy vzájemně uznávaného a propojeného studia evropských univerzit hovoří děkanka Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy Doc. PaedDr. Radka Wildová, CSc.

Hlavním cílem konference, kterou jste před chvílí zahájila, je zmapovat různé podoby učitelské přípravy v různých evropských státech a hledat cesty jejich prostupnosti. Proč vůbec vznikla potřeba mít „joint teachers?“ Myslím si, že ta potřeba byla v tom, že vzniká řada oddělených zahraničních studií a studenti v rámci programů Sokrates nebo Erasmus vyjíždějí do zahraničí na jeden až dva semestry, ale pak jsou velké problémy jim to studium zpátky uznávat. Tak jsme hledali cestu, jak vytvořit společné kurikulum, aby si studenti opravdu cíleně mohli vybrat a část, kterou tam absolvují, abychom my integrovali do společného joint kurikula a studenti by potom přijeli a kurikulum by bylo zpětně uznané. Takže to byl asi první impuls.

Byl to program, který už existoval či se v Evropě vytvářel, nebo vzešel dokonce od vás z Univerzity Karlovy?

Vznikl od nás a především od našeho holandského koordinátora, ale my jsme se zapojili, protože jsme cítili, že je to potřeba, že tohle je slabé místo a že se v rámci spolupráce dá vytvořit něco, co by se mohlo jednou dostat třeba až do úrovně společných akreditovaných programů. Zatím se počítá, že to bude jenom část studia, část regulérního programu, který student musí absolvovat na domácí fakultě, a část z toho by udělal v zahraničí a to by se mu zpátky uznalo. Ale jak jsem se zmínila při zahájení, v programu Mundus máme společný akreditovaný program - to už je celé společné kurikulum jednoho programu, po jehož absolvování dáváme společný diplom. Čili tohle by mohla být cesta k tomu vytvořit s některými partnery, samozřejmě ne se všemi osmi, kteří jsou v tom projektu, úplně samostatný akreditovaný program.

V čem je největší obtíž takový společný program vytvořit?

Jestli se jedná o část studijního programu, ta se neakredituje, ale pokud bychom akreditovali společný program, třeba tři čtyři země dohromady, je to samozřejmě velká práce, protože se musíme domluvit na výstupech studia, na vstupech studenta, jaká bude struktura programu, jaký bude profil absolventa, koho budeme přijímat na základě jakých dokumentů a jakého přijímacího řízení, jaké předcházející dokumenty budeme uznávat, protože ty musí být nostrifikované, třeba předchozí bakalářské studium, a musí se sladit legislativa. To znamená vytvořit společný studijní zkušební řád, protože ti studenti jsou potom vlastně studenty tří institucí a dostávají diplom na základě toho, že tyto tři instituce spolu spolupracují nejenom na obsahu, ale také na legislativní úrovni a na úrovni organizace.

Joint Programmes in Teacher Education je program zaměřený především na podporu vzdělávání učitelů.

Můžeme říct, že čím budou vzdělanější učitelé, tím budou vzdělanější i žáci nebo jejich studenti?

Já si myslím, že přímá úměrnost se těžko odhaduje, ale to, co samozřejmě vzdělaný učitel potřebuje, je možnost jeho dalšího osobnostního rozvoje a to se my tady snažíme jinými cestami studentům dopřát. Třeba v zahraničním programu Mundus už máme studenty, kteří jsou magistři v jiných zemích, ale přihlásili se sem, protože si ještě chtějí udělat dalšího magistra, což je fantastické. Čili to je v intencích celoživotního vzdělávání, ale k tomu, aby také byly vzdělanější děti, učitelé potřebují také jiné podmínky, než ve kterých pracují. Není tedy přímá úměra, že čím vzdělanější učitel, tím vzdělanější dítě, ale vzdělaný učitel může, když jsou optimální podmínky, vzdělávat nebo pracovat tak, aby maximálně podpořil vzdělanost dětí.

Velmi sledovanou částí konference bude panel na téma podporování osobnosti a práv dítěte a výchovy k evropskému občanství. Jedno indické přísloví tvrdí: „Poučuj dítě o jeho povinnostech, vychováš zodpovědného občana, poučuj ho o jeho právech, vychováš rebelu.“ Co byste k tomu řekla?

Já si myslím, že to je princip, i když nadneseně, demokratického občanství. Dítě musí znát své povinnosti, ale také svá práva. Dítě není žádná věc, se kterou by se nějak zacházelo, dítě má nárok na svůj názor, na svoji participaci v dění. Čili demokratické cesty k tomu, aby se člověk stával od nejmladších let občanem, jsou velmi důležité. Neříkala bych rebelem, to je nadsázka, ale dítě musí znát podmínky hry na obou stranách, co se od něj chce, ale taky co ono může chtít.

Jaký konkrétní výstup by měl vzejít z této dvoudenní konference?

Na tohle by asi nejlépe odpověděli ti, kteří tyto projekty organizují, ale předpokládá se, tak jak jsem mluvila s holandským koordinátorem letos v létě, že budou snahy, aby nejen programy v nějaké další etapě pokračovaly, ale aby se také některý z nich přesunul do úrovně společného akreditovaného programu. To znamená, aby vedle sebe participovaly programy, které budou jenom dílčí součástí studia, a vedle toho, aby se začalo uvažovat, že by mohl vzniknout některý akreditovaný společný program, tak jako máme třeba Mundus. Vidíme, že ta potřeba v Evropě je a že zájem o společné akreditované zahraniční programy je obrovský.

Pokud takový program vznikne a nastaví se regule, kdy by se mohl uvést do praxe? Týkal by se jen vašich partnerských univerzit nebo i dalších, které by se chtěly připojit k vypracovanému programu?

Když se připravuje společný program, musí být od začátku jasné, kdo v něm bude. Takže konsorcium fakult musí vzniknout na začátku, musí být stanoveny podmínky hry a musí se začít společně pracovat. Příprava může trvat tak rok, pak musí proběhnout akreditace ve všech zúčastněných zemích, čili myslím si, že do dvou let by se mohl otevřít. Ale samozřejmě je to o tom, že Evropská unie bude finančně přípravu projektu podporovat.

Paní děkanko, děkuji za rozhovor.

více ke konferenci [zde](#)

(Marie Kohoutová)